

Gedrag automobiliste meest kwalijke

Ongeval bij inhalen file

Motorrijders halen files op tweebaanswegen dikwijls in over het weggedeelte voor het tegemoetkomende verkeer. Omdat automobilisten ook wel eens ongeduldig worden in de file, is zo'n inhaalmanoeuvre niet zonder risico. Maar hoe kijkt de rechter hier tegen aan als het een keer is misgegaan?

Op een provinciale tweebaansweg rijdt een automobiliste in een file die zich stapvoets verplaatst. De automobiliste heeft haast en besluit de file te verlaten. Op het moment dat de weg voor het tegemoetkomende verkeer vrij is, draait zij haar auto plots uit de file om zo de weg in tegengestelde richting te kunnen vervolgen. Ze kan de draai echter niet in één keer maken en moet eerst nog even terugsteken, waardoor het een en ander wat meer tijd in beslag neemt dan voorzien. Een motorrijder die - ondanks een ter plekke geldend inhaalverbod - op de weghelft voor het tegemoetkomende verkeer de file met een gangetje van zo'n 50 km/u inhaalt, kan haar auto niet ontwijken en botst er tegenaan. Er ontstaat een stevige discussie tussen de verzekeraars. De verzekeraar van de automobiliste beroept zich op het inhaalverbod en acht de motorrijder medeschuldig aan het hem overkomen ongeval. Hij is slechts bereid de motorrijder vijftig procent van zijn schade te vergoeden. De verzekeraar van de motorrijder stelt dat de automobiliste niet voldoende in haar spiegel gekeken heeft, want als ze dat wel had gedaan, had ze de motorrijder zien aankomen en het ongeval kunnen voorkomen. De autoverzekeraar stelt echter dat haar cliënt niet had hoeven verwachten dat andere verkeersdeelnemers het inhaalverbod zouden negeren zodat het feit dat ze niet in haar spiegel gekeken heeft haar niet te verwijten is.

Kortom de verzekeraars komen er niet uit en de zaak komt eerst voor bij de rechtbank die de 50/50-regeling van de verzekeraar van de automobiliste terecht vindt. De motorrijder is door het voorval blijvend arbeidsongeschikt geworden en lijdt daardoor een behoorlijk inkomensverlies, waardoor de rechtsbijstandverzekeraar van de motorrijder besluit tegen de uitspraak in beroep te gaan.

Het hof

Het hof stelt dat, hoewel het inhaalverbod voor alle verkeersdeelnemers geldt, de automobiliste toch met een dergelijke inhaalmanoeuvre rekening had moeten houden omdat de ervaring leert dat motorrijders bij filevor-

ming dikwijls gaan inhalen, zelfs als dat niet is toegestaan. Een dergelijke overtreding is niet onvoorzienbaar, integendeel. Ook de motorrijder gaat niet vrijuit, want de motorrijder had kunnen weten dat automobilisten ook liever niet in een file staan en die soms proberen te omzeilen; hij had er dus rekening mee moeten houden dat dit ook nu wel eens het geval had kunnen zijn. Ondanks de maximumsnelheid van 80 km/u bleek de 50 km/u waarmee hij de file inhaalde toch te snel. Als hij voldoende rekening gehouden had met de mogelijkheid dat een auto vanuit de file zou kunnen uitwijken dan had hij, gezien de daartoe benodigde reactietijd, aanmerkelijk langzamer moeten rijden bij het inhalen van de file.

Hoewel beide partijen schuldig zijn aan het ongeval vindt het hof de 50/50-verdeling niet juist. Volgens het hof is de fout van de automobiliste ernstiger dan die van de motorrijder, omdat zij met deze manoeuvre de weg voor zowel het tegemoetkomende als het achteropkomende verkeer heeft geblokkeerd. Een dergelijke manoeuvre mag men alleen uitvoeren als men zich er van heeft overtuigd dat de weg zowel voor als achter de bestuurder volledig vrij is. Bovendien dient men het voornemen van een dergelijke manoeuvre duidelijk kenbaar te maken door van tevoren richting aan te geven en uit getuigenverklaringen blijkt dat de automobiliste geen richting aangaaf. Het hof vindt de fout van de automobiliste viermaal zo zwaar als die van de motorrijder en stelt de schuldverdeling op tachtig procent voor de automobiliste.

Omdat de advocaat van de motorrijder hem als een

zwakke verkeersdeelnemer ziet, heeft hij tevens om een billijkheidscorrectie gevraagd. Billijkheidscorrecties worden in de rechtspraak vrij vaak toegepast bij schades die zwakkere verkeersdeelnemers - zoals fietsers en voetgangers - bij een botsing met een auto oplopen. De achterliggende gedachte is, dat de automobilist wel, en de fietser niet, voor de hem overkomen schade verzekerd is. Ook in deze casus is de automobiliste voldoende verzekerd voor de letsel- en inkomensschade van de motorrijder, en de motorrijder niet.

Ondanks het zeer ernstige letsel dat de motorrijder door het ongeval heeft opgelopen, wil het hof hem vanwege mogelijke precedentwerking niet als een zwakke verkeersdeelnemer zien. Bovendien stelt het hof dat het feit dat men verzekerd is, niet automatisch inhoudt dat men dan maar voor honderd procent aansprakelijk moet zijn.

Deze uitspraak laat enerzijds zien dat automobilisten rekening moeten houden met de gewoonten van motorrijders, maar ook dat men als motorrijder in dit soort situaties de snelheid zodanig moet aanpassen dat men op tijd kan stilstaan. Bovendien moet je als motorrijder altijd beseffen dat jij zelf de meest kwetsbare partij bent.

Tekst: Harry Beugelink

Illustratie: Eric Versteegen

Heeft u een probleem of vraag, aarzel niet en schrijf naar MOTOR, t.a.v. Recht in het Geding, Postbus 1089, 1300 BB Almere. Vermeld alstublieft ook uw telefoonnummer.